

Voluntaris a la distància / Voluntarios en la distancia

Elisa Villagrasa

Barcelona

Coordinadora del Servicio de Voluntariado de SEDIBAC
useret@hotmail.com

Segons la Real Acadèmia de la Llengua Espanyola, la definició de la paraula voluntari / a es:

«Dit d'un acte, que neix de la voluntat, i no per força o necessitat estranyes a aquella que es fa per espontània voluntat i no per obligació o deure.»

«Que obra per caprici.»

«Persona que, entre diverses obligades per torn o designació a executar algun treball o servei, es presta a fer-ho per pròpia voluntat, sense esperar que li toqui el seu torn.»

«Soldat voluntari.»

Totes aquestes són les definicions "oficials", però, no obstant això, hi ha la dita popular de creure'l mig heroi, mig beneit que fa les coses sense cobrar.

Jo sempre em remeto al bonic vers de Gloria Fuertes de "Anónimos artistas" en el qual detalla que els voluntaris no fem res gratis, ja que la nostra retribució és el benestar de l'ésser al què ajudem (sigui humà o animal), i el somriure i l'agraïment que rebem d'ells, perquè la "vocació" de voluntari /a neix de l'ànima, no del cor, aquest sentiment no és físic.

Durant aquest temps de confinament, els nostres voluntaris i voluntàries no han pogut acudir als seus llocs de servei, però no per això han deixat d'ajudar com a tals,

Según la Real Academia de la Lengua Española, la definición de la palabra voluntario/a es:

«Dicho de un acto que nace de la voluntad, y no por fuerza o necesidad extrañas a aquella que se hace por espontánea voluntad y no por obligación o deber.»

«Que obra por capricho.»

«Persona que, entre varias obligadas por turno o designación a ejecutar algún trabajo o servicio, se presta a hacerlo por propia voluntad, sin esperar a que le toque su vez.»

«Soldado voluntario.»

Todas estas son las definiciones "oficiales" de la palabra «voluntario», pero, sin embargo, existe el dicho popular de creerlo medio héroe/medio tonto, que hace las cosas sin cobrar.

Yo siempre me remito al hermoso verso de Gloria Fuertes de «Anónimos artistas» en el cual detalla que los voluntarios no hacemos nada gratis, ya que nuestra retribución son el bienestar del ser al que ayudamos (sea humano o animal), y la sonrisa y el agradecimiento que recibimos de ellos, porque la vocación de voluntario/a nace del alma, no del corazón: este sentimiento no es físico.

Durante este tiempo de confinamiento, nuestros voluntarios y voluntarias no han podido acudir a sus lugares de

ja que han estat pendents de totes les persones, tant en el cas de centres d'ajuda, albergs, o residències, com de les protectores d'animals.

La "teleassistència" ha sigut una constant en el seu treball, telefònicament han seguit exercint la seva "professió" i més que mai s'ha demostrat que el Dr. Bach tenia raó en titular el seu llibre "Cúrate tú mismo", explicant que les essències florals estan a l'abast de tots i que a tots ens són útils, ja que els nostres voluntaris /es han detallat com preparar les essències als responsables de les institucions amb les que col·laborem i ells mateixos han estat capaços de preparar les prescripcions als seus residents.

La missió del voluntari o voluntària, és la d'acompanyar, escoltar i sobretot ser empàtics amb la persona que s'atén, cosa sobradament demostrada en aquest temps de reclusió.

Ni la distància pot aturar aquest sentiment, aquesta dedicació que se sent cap als altres, no totes les persones entendran el perquè d'aquesta missió, només qui ho sent ho pot detallar, o fins i tot a vegades no, perquè sent aquesta necessitat de dedicació desinteressada envers als altres.

Normalment ens desplaçem al lloc del voluntariat, sense importar el temps que faci, perquè l'important és prestar el servei, en aquesta ocasió, malauradament, ens ha estat més còmode, no ens hem hagut de desplaçar.

Benvolguts col·legues voluntaris i voluntàries, com a coordinadora del Servei una vegada més us dono les gràcies per la vostra entrega i amb orgull us diem que sempre sabeu estar a l'alçada de les circumstàncies.

Enhorabona!

servicio, pero no por ello han dejado de ayudar como tales, ya que han estado pendientes de todas las personas, tanto en el caso de centros de ayuda, albergues, o residencias, como en el de las protectoras de animales.

La "tele asistencia" ha sido una constante en su trabajo: telefónicamente han seguido ejerciendo su "profesión" y más que nunca se ha demostrado que el Dr. Bach tenía razón en titular su libro *Cúrate tú mismo*, explicando que las esencias florales están al alcance de todos y que a todos nos son útiles, ya que nuestros voluntarios/as han detallado cómo preparar las esencias a los responsables de las instituciones con las que colaboramos, y ellos mismos han sido capaces de preparar las prescripciones a sus residentes.

La misión del voluntario o voluntaria, es la de acompañar, escuchar y, sobre todo, ser empáticos con la persona que se atiende, cosa sobradamente demostrada en este tiempo de reclusión.

Ni la distancia puede parar este sentimiento, esta entrega que se siente hacia los demás. No todas las personas van a entender el porqué de esta misión. Solo quien lo experimenta puede detallar, o incluso a veces no, el porqué siente esta necesidad de entrega desinteresada hacia el prójimo.

Normalmente nos desplazamos al lugar del voluntariado, sin importar el tiempo que haga, pues lo importante es prestar el servicio. En esta ocasión, desgraciadamente, nos ha sido más cómodo, no nos hemos tenido que desplazar.

Mis queridos colegas voluntarios y voluntarias, como coordinadora del Servicio, una vez más os doy las gracias por vuestra entrega y con orgullo os digo que siempre sabéis estar a la altura de las circunstancias.

¡Enhorabuena!

